

حمله آمریکا به سوریه مشکلی را حل نمی‌کند

سایت دویچه‌وله آلمان درباره تحولات سوریه و احتمال اقدام نظامی آمریکا علیه این کشور، با زیگنیو برژینسکی مشاور سابق امنیت ملی در واشنگتن و از تحلیلگران سیاست خارجی این کشور گفت‌وگویی انجام داده که می‌خوانید.

سایت دویچه‌وله آلمان درباره تحولات سوریه و احتمال اقدام نظامی آمریکا علیه این کشور، با زیگنیو برژینسکی مشاور سابق امنیت ملی در واشنگتن و از تحلیلگران سیاست خارجی این کشور گفت‌وگویی انجام داده که می‌خوانید.

به نظر می‌رسد حمله نظامی علیه سوریه اکنون دیگر قطعی شده‌است، آیا شما از چنین اقدامی حمایت می‌کنید، با زیگنیو برژینسکی مشاور سابق امنیت ملی در واشنگتن و از تحلیلگران سیاست خارجی این کشور گفت‌وگویی انجام داده که؟ و اساسا برداشتن از این موضوع چیست؟

به نظر من اقدام نظامی مانند این، اگر صورت بگیرد، باید بخشی از یک استراتژی بزرگ‌تر باشد؛ در غیراین صورت فقط یک واکنش تنبیهی است که مشکلی را حل نمی‌کند. آیا استراتژی برای حل این مشکل وجود دارد؟ چه کسانی در این استراتژی هستند و چه کسانی نیستند؟ اینها همه سؤالاتی است که فکر می‌کنم قبل از آغاز اقدام نظامی، باید درباره‌شان فکر کرد. اقدام نظامی علیه سوریه اگرچه اکنون به‌خاطر مجرای حمله شیمیایی، ممکن است نوعی مداخله انسان‌دوستانه به نظر برسد، اما پیامدهایی خواهد داشت که قابل تصور نیست.

فکر می‌کنید دولت اوباما اساسا استراتژی‌ای برای سوریه و برای بعد از اقدام نظامی‌اش دارد؟

اگر هم داشته باشد بسیار مخفی است.

فکر می‌کنید چه برنامه‌ای باید وجود داشته باشد؟

به نظر من مشکل این است که سوریه بخشی از یک معضل بزرگ‌تر ناآرامی‌های خاورمیانه است. راه مقابله با این ناآرامی نباید فقط بر قدرت نظامی استوار باشد و نباید فقط در انحصار قدرت‌های غربی باشد. من متعجبم که چگونه بریتانیا و فرانسه اینقدر مشتاق اقدام نظامی علیه سوریه هستند. به این حقیقت هم فکر می‌کنم که هر دوی این کشورها زمانی قدرت‌های امپریالیستی و استعماری منطقه خاورمیانه بوده‌اند. مداخله این قدرت‌ها به‌نظرم راه‌حل مناسبی برای مشکل منطقه نیست.

شما از ضرورت ایجاد یک ائتلاف بزرگ‌تر سخن گفتید که اقدام نظامی باید بخشی از آن باشد. منظورتان از این حرف چیست؟

به‌نظرم حداقل ترکیه باید مستقیما و آشکارا بخشی از هر اقدامی درباره سوریه باشد. قدرت‌های دیگری هم که منافع و رفاه اقتصادی‌شان در گرو ثبات خاورمیانه است باید در این ماجرا دخیل باشند و هر اقدامی در ارتباط با سوریه باید با تأیید و همراهی این کشورها صورت گیرد. به عبارت دیگر به‌نظر من باید قدرت‌های آسیایی که به نفت و گاز خاورمیانه نیاز دارند در این ماجرا باشند. روسیه هم همینطور. به هر حال همه چیز باید با یک اجماع جهانی صورت گیرد نه اینکه واکنش نظامی چند کشور محدود غربی باشد که بعضی‌هاشان اساسا نقش و سابقه تاریخی خوبی در منطقه نداشته‌اند.

اینکه دولت او باما تلاشی نمی‌کند سازمان ملل را در ماجرای حمله به سوریه دخیل کند و به جای آن به دنبال حمایت و همراهی ناتو است، چه تعبیری برای شما دارد؟

البته به نظر من دولت او باما چون می‌داند روسیه یا حتی چین هرگونه طرح شورای امنیت در این زمینه را وتو خواهند کرد، به سراغ سازمان ملل نمی‌رود. به همین خاطر است که می‌گوییم باید مذاکرات جدی با کشورهای صورت گیرد که به نوعی در کل منطقه درگیر هستند. به نظر من، مشکل بزرگ‌تر از سوریه است و نکته دوم اینکه، اقدام تلافی‌جویانه در مقابل فاجعه‌ای مثل حمله شیمیایی، باید بخشی از یک طرح بزرگ‌تر با اهداف استراتژیک باشد نه فقط یک اقدام تنبیهی.

فکر می‌کنید اقدام نظامی علیه سوریه چه پیامدهایی داشته باشد؟ اسد تهدید کرده که آمریکا را به جنگی مانند ویتنام می‌کشاند. این تهدید جدی است؟

هر مقایسه‌ای به همان اندازه که می‌تواند حاوی واقعیت باشد، گمراه‌کننده هم می‌تواند باشد. به نظر من ویتنام از سوریه متفاوت است.

در مجموع به نظر می‌رسد شما قانع نشده‌اید که اقدام نظامی فوری علیه سوریه در حال حاضر اقدام درستی است.

من چارچوب کلی استراتژیک برای این اقدام نظامی نمی‌بینم و نگرانم که شرکت‌کنندگان در چنین اقدام نظامی بسیار محدود و ترکیبشان مشکل‌ساز است. منظورم از شرکت‌کنندگان آمریکا و قدرت‌های استعماری سابق هستند. این وضعیت مشکل سیاسی جدی ایجاد می‌کند.